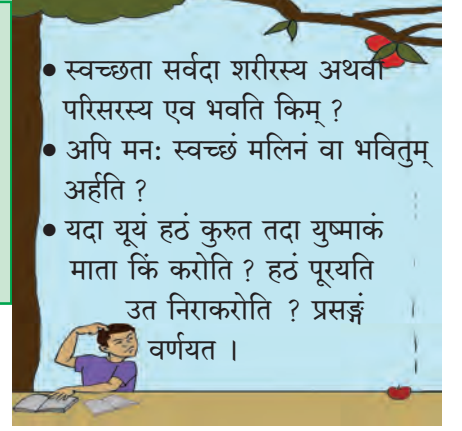

‘श्यामची आई’ इति पाण्डुरङ्ग सदाशिव साने (साने गुरुजी) महोदयेन मराठीभाषया विरचितं पुस्तकम् । अस्मिन् पुस्तके तस्य आत्मकथनपराः कथाः सन्ति । एताः स्मरणकथाः बालकानां कृते बोधपराः संस्कारक्षमाः मातृस्नेहवर्धकाः च । श्यामः प्रतिरात्रं स्वमित्रेभ्यः स्वजीवनाधारिताः स्मृतिकथाः कथयति । संस्कृतानुवादद्वारा अस्य आदर्शभूतस्य पुस्तकस्य परिचयः कारितः डॉ. मञ्जूषा कुलकर्णी महाभागया । तस्मात् पुस्तकात् अयं प्रसङ्गः ।

“बाल्यादेव द्विवारं स्नानं करोमि स्म अहम् ।” श्यामेन कथा आरब्धा । “द्विवारं स्नानस्य अभ्यासः उत्तमः एव । रात्रौ निद्रायाः पूर्वं स्नानं कुर्मः चेत् शरीरं स्वच्छं, सतेजः, लघुभारमिव च भासते । निद्रायाः पूर्वं वयं प्रार्थनां कुर्मः, एतत् भवति मनसः स्नानम् । यदि शरीरं मनः च स्वच्छे तर्हि निद्रा उत्तमा भवति ।

- स्वच्छता सर्वदा शरीरस्य अथवा परिसरस्य एव भवति किम् ?
- अपि मनः स्वच्छं मलिनं वा भवितुम् अर्हति ?
- यदा यूयं हठं कुरुत तदा युष्माकं माता किं करोति ? हठं पूरयति उत निराकरोति ? प्रसङ्गं वर्णयत ।

एकदा प्रतिदिनमिव खेलित्वा अहं गृहम् आगत्य स्नानार्थं गतवान् । सायङ्कालस्य स्नानार्थम् अधिकस्य जलस्य आवश्यकता न भवति । स्नानं समाप्य मया उक्तम्, “अम्ब, शुष्कय मे अङ्गम् । जलं समाप्तं, सत्वरं शुष्कय मे अङ्गम्” इति उच्चैः अवदम् अहम् । सायङ्काले मे माता स्वशाटिकया एव मम शरीरं मार्जयति स्म ।

माता आगता, मम अङ्गं मार्जितवती आज्ञां च दत्तवती “देवपूजार्थं पुष्पाणि आनय, श्याम” इति । “मम पादतलौ आद्रौ स्तः । मृत्तिकया मलिनौ भविष्यतः । अतः

मम पादतलौ अपि स्वच्छीकुरु ।” इति मया कथितम् । “पादतलौ आद्रौ स्तः तर्हि किं जातं रे श्याम ? अधुना केन वस्त्रेण मार्जयामि ?” “अम्ब, तव शाटिकाञ्चलं पाषाणे विस्तारय ।” “श्याम, अतीव हठस्वभावः असि ।” इति उक्त्वा मात्रा शाटिकाञ्चलं विस्तारितम् । अहं चरणौ तदुपरि स्थापयित्वा शुष्कौ कारयित्वा निर्गतवान् । मातुः वस्त्रम् आद्रम् अभवत् ।

तस्मिन् समये तया शाटिकापरिवर्तनं कर्तुं न शक्यते इत्यपि मया न चिन्तितम् । परन्तु पुत्रचरणौ मलिनौ न भवेताम्, पुत्रेच्छा पूर्णा भवेत् एतदर्थं तया स्वशाटिका आद्रा कृता । माता पुत्रार्थं किं किं न करोति, किं किं न सहते, किं किं न समर्पयति ? अहं गृहस्य अन्तर्भागं गतवान्, पूजार्थं पुष्पाणि स्थापितवान् । माता दीपं गृहीत्वा आगतवती उक्तवती च, “श्याम, चरणौ मलिनौ न भवतः अतः यथा प्रयतसे तथैव मनः मलिनं न भवतु एतदर्थम् अपि प्रयतस्व । प्रार्थयस्व देवं शुद्धबुद्ध्यर्थम् ।”

भो मित्राणि, कियन्तः मधुराः शब्दाः ! पावित्र्यार्थं स्वच्छतायै वयं प्रतिदिनं प्रयतामहे । वस्त्रस्वच्छतार्थं क्षालनचूर्णम् अस्ति, शरीरार्थं चन्दनफेनकानि सन्ति । शरीरं वस्त्राणि च मलिनानि न भवन्तु अतः सर्वे प्रयत्नं कुर्वन्ति । अपि वयं मनसः स्वच्छतायै प्रयतामहे ?”

१. एकवाक्येन उत्तरत ।

भाषाभ्यासः

- १) निद्रा कदा उत्तमा भवति? २) स्नानेन किं भवति? ३) कदा प्रार्थनां वदामः?
४) माता श्यामस्य चरणौ केन मार्जयति? ५) वयं प्रतिदिनं किमर्थं प्रयतामहे?

२. माध्यमभाषया लिखत । मनसः स्वच्छताविषये माता श्यामं किं बोधितवती?

३. अ) सन्धिविग्रहं कुरुत । १. लघुभारमिव २. इत्यपि ३. इतोऽपि ४. तथैव ५. कदापि

आ) वर्णविग्रहं कुरुत । १. पादतलौ २. स्नानस्य

इ) विशेषण-विशेष्य-सम्बन्धः ।

विशेष्यम्	पादतलौ	अभ्यासः	मनः	शरीरम्
विशेषणम्	सतेजः	मलिनम्	आर्द्रौ	उत्तमः

४. समानार्थकशब्दयुग्मं चिनुत । शरीरम्, मृत्तिका, चरणौ, मित्रम्, मनः, मृद, सुहृद्, चित्तम्, पादौ, देहः

५. विरुद्धार्थकं शब्दं लिखत । पवित्रम्, शुष्कम्, नीचैः, स्वच्छम्, अधिकम्, सत्वरम् ।

६. उपपदविभक्तिं योजयत ।

१. -----पूर्वं वयं प्रार्थनां वदामः । (निद्रायाः/निद्रायै)
२. एकदा नित्यमिव खेलित्वा अहं ----- आगतः । (गृहे/गृहम्)

७. उचितं कारणं चित्वा वाक्यं पुनर्लिखत । १. मात्रा स्वशाटिका आर्द्रा कृता यतः।

- अ) सा वर्षायां क्लिन्ना । आ) तेन पुत्रेच्छा पूर्णा भवेत् ।

॥ अमरकोषः ॥

विग्रहः ।

कुक्कुरः - कौलेयकः सारमेयः कुक्कुरो मृगदंशकः ।
कृपणः - कदर्ये कृपणक्षुद्रकिंपचानमितंपचाः ।
शोभनम् - सुन्दरं रुचिरं चारु सुषमं साधु शोभनम् ।
मलिनम् - मलीमसं तु मलिनं कच्चरं मलदूषितम् ।
प्रभूतम् - प्रभूतं प्रचुरं प्राज्यमदभ्रं बहुलं बहु ।
पूर्णम् - समग्रं सकलं पूर्णमखण्डं स्यादनूनके ।
पुत्रः - आत्मजस्तनयः सूनुः सुतः पुत्रः स्त्रियां त्वमी ।
राक्षसः - राक्षसः कौणपः क्रव्यात् क्रव्यादोऽस्रप आशरः ।
शङ्करः - शम्भुरीशः पशुपतिः शिवः शूली महेश्वरः ।
मेघः - अभ्रं मेघो वारिवाहस्तडित्वान् वारिदोऽम्बुभृत् ।
नभः - नभोऽन्तरिक्षं गगनमनन्तं सुरवर्त्म खम् ।
महिला - प्रतीपदर्शिनी वामा वनिता महिला तथा ।
जगत् - त्रिष्वथो जगती लोको विष्टपं भुवनं जगत् ।
वर्ष - संवत्सरो वत्सरोऽब्दो हायनोऽस्त्री शरत्समाः ।
शुभम् - श्वःश्रेयसं शिवं भद्रं कल्याणं मङ्गलं शुभम् ।

कौलेयकः, सारमेयः, कुक्कुरः, मृगदंशकः ।
कदर्यः, कृपणः, क्षुद्रः, किंपचानः, मितंपचः ।
सुन्दरम्, रुचिरम्, चारु, सुषमम्, साधु, शोभनम् ।
मलीमसम्, मलिनम्, कच्चरम्, मलदूषितम् ।
प्रभूतम्, प्रचुरम्, प्राज्यम्, अदभ्रम्, बहुलम्, बहु ।
समग्रम्, सकलम्, पूर्णम्, अखण्डम्, अनूनकम् ।
आत्मजः, तनयः, सूनुः, सुतः, पुत्रः ।
राक्षसः, कौणपः, क्रव्यात्, क्रव्यादः, अस्रपः, आशरः ।
शम्भुः, ईशः, पशुपतिः, शिवः, शूली, महेश्वरः ।
अभ्रम्, मेघः, वारिवाहः, तडित्वान्, वारिदः, अम्बुभृत् ।
नभः, अन्तरिक्षम्, गगनम्, अनन्तम्, सुरवर्त्म, खम् ।
प्रतीपदर्शिनी, वामा, वनिता, महिला ।
जगती, लोकः, विष्टपम्, भुवनम्, जगत् ।
संवत्सरः, वत्सरः, अब्दः, हायनः, शरद्, समाः ।
श्वःश्रेयसम्, शिवम्, भद्रम्, कल्याणम्, मङ्गलम्, शुभम् ।